Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 3 september 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Roaming i allmänna mobilnät i Europeiska unionen – Förordning (EU) nr 531/2012 – Artikel 6a – Artikel 6e.3 – Roamingleverantörerna är skyldiga att automatiskt tillämpa den reglerade roamingtaxan – Tillämplig på de konsumenter som före ikraftträdandet av förordning (EU) nr 531/2012 hade valt en särskild roamingtaxa”

I mål C-539/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Landgericht München I (Regionala domstolen München I, Tyskland) genom beslut av den 4 juni 2019, som inkom till domstolen den 15 juli 2019, i målet

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

mot

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. S. Rossi samt domarna J. Malenovský och N. Wahl (referent),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, genom H. Plassmeier, Rechtsanwalt,

– Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato,

– Europeiska kommissionen, genom G. Braun och L. Nicolae, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: tyska.

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6a och artikel 6e.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 172, 2012, s. 10), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 (EUT L 310, 2015, s. 1) (nedan kallad förordning nr 531/2012).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, en leverantör av telekommunikationstjänster som bland annat är verksam under namnet O2, och Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (federala förbundet för konsumentcentrum och konsumentföreningar, Tyskland) (nedan kallat Bundesverband). Målet rör en talan om förbudsföreläggande som Bundesverband väckt med anledning av O2:s praxis avseende villkoren för övergång till den nya reglerade roamingtaxan på unionsnivå till följd av avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet inom unionen från och med den 15 juni 2017.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 531/2012

3 Enligt artikel 2.2 r i förordning nr 531/2012 definieras ”nationellt slutkundspris” enligt följande:

”en roamingleverantörs nationella slutkundsavgift per enhet för ringda samtal och skickade sms-meddelanden (som både skickas och tas emot genom olika allmänna kommunikationsnät inom samma medlemsstat) och för data som en kund förbrukar; om det inte finns någon fastställd nationell slutkundsavgift per enhet ska det nationella slutkundspriset anses motsvara samma avgiftsmekanism som det som tillämpas på kunden för ringda samtal och skickade sms-meddelanden (som både skickas och tas emot genom olika allmänna kommunikationsnät inom samma medlemsstat) och data som förbrukats i den kundens medlemsstat,”

4 I artikel 6a i förordningen, med rubriken ”Avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet” föreskrivs följande:

”Med förbehåll för artiklarna 6b och 6c får roamingleverantörer med verkan från och med den 15 juni 2017, … inte debitera roamingkunder i någon medlemsstat några tilläggsavgifter utöver det nationella slutkundspriset för ringda eller mottagna reglerade roamingsamtal, skickade reglerade sms-roamingmeddelanden eller utnyttjade reglerade dataroamingtjänster, inbegripet mms-meddelanden, eller ta ut någon allmän avgift för att terminalutrustningen eller terminaltjänsten ska kunna användas utomlands.”

5 I artikel 6b i förordningen, med rubriken ”Skälig användning”, föreskrivs följande:

”1. Roamingleverantörer får … tillämpa en ’policy för skälig användning’ på konsumtionen av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls till tillämpligt nationellt slutkundspris, i syfte att förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, som t.ex. att roamingkunder använder sådana tjänster i en annan medlemsstat än den nationella leverantörens medlemsstat i andra syften än för periodiska resor.

En policy för skälig användning ska ge roamingleverantörens kunder möjlighet att förbruka volymer av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till det tillämpliga nationella slutkundspris som överensstämmer med deras respektive avgiftsplaner.

2. Artikel 6e ska vara tillämplig på reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som går utöver någon gräns enligt en policy för skälig användning.”

6 I artikel 6c.1 i förordning nr 531/2012, med rubriken ”Hållbart avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet”, föreskrivs följande:

”Under specifika och exceptionella omständigheter och i syfte att säkerställa den nationella debiteringsmodellens hållbarhet får en roamingleverantör, då denne inte har möjlighet att täcka sina totala faktiska och prognostiserade kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster enligt artikel 6a och 6b genom sina totala faktiska och prognostiserade intäkter från sådana tjänster, ansöka om tillstånd att tillämpa en tilläggsavgift. Denna tilläggsavgift ska endast tillämpas i den mån det är nödvändigt för att täcka kostnaderna för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, med beaktande av tillämpliga högsta grossistavgifter.”

7 Artikel 6e i förordningen har rubriken ”Tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet”. I punkterna 1 och 3 i den artikeln föreskrivs följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket ska en roamingleverantör, om denne tar ut en tilläggsavgift för konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet utöver någon gräns enligt en fastställd policy för skälig användning, uppfylla följande krav (exklusive mervärdesskatt):

…

3. Roamingleverantörer får erbjuda och roamingkunder får aktivt välja en annan roamingtaxa än som fastställts i enlighet med artiklarna 6a, 6b och 6c samt punkt 1 i den här artikeln, som ger roamingkunderna rätt till en annan taxa för reglerade roamingtjänster än vad de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts. Roamingleverantören ska påminna dessa roamingkunder om vilka roamingfördelar som de i ett sådant fall skulle gå miste om. Roamingleverantören ska påminna dessa roamingkunder om vilka roamingfördelar som de i ett sådant fall skulle gå miste om.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, ska roamingleverantörer automatiskt tillämpa en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 6a och 6b samt punkt 1 i den här artikeln på alla befintliga och nya roamingkunder.

En roamingkund får när som helst begära byte till eller från en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 6a, 6b och 6c samt punkt 1 i denna artikel. När roamingkunder aktivt väljer att byta från eller tillbaka till en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 6a, 6b och 6c samt punkt 1 i den här artikeln, ska bytet ske inom en arbetsdag från mottagandet av begäran och vara kostnadsfritt, och får inte vara förenat med villkor eller restriktioner rörande andra delar av abonnemangen än roaming. Roamingleverantörer får fördröja ett byte tills den tidigare roamingtaxan har gällt under en specificerad minimiperiod på högst två månader.”

8 I artikel 6f i förordningen, med rubriken ”Övergångsroamingavgifter i slutkundsledet”, föreskrivs följande:

”1. Från och med den 30 april 2016 och till och med den 14 juni 2017 får roamingleverantörer ta ut en tilläggsavgift utöver det nationella slutkundspriset för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet.

2. Under den period som avses i punkt 1 i denna artikel ska artikel 6e gälla i tillämpliga delar.”

9 Artikel 14 i förordning nr 531/2012 har rubriken ”Öppenhet i fråga om slutkundsavgifter för roamingsamtal och sms-meddelanden”. I punkt 3 i denna artikel föreskrivs följande:

”Roamingleverantörerna ska tillhandahålla alla kunder fullständiga upplysningar om gällande roamingavgifter när abonnemanget tecknas. De ska dessutom utan oskäligt dröjsmål tillhandahålla sina roamingkunder uppdaterade uppgifter om gällande roamingavgifter varje gång dessa avgifter ändras.

Roamingleverantörerna ska därefter med rimliga intervaller skicka påminnelser till samtliga kunder som valt en annan taxa.”

Förordning nr 2015/2120

10 I skälen 21 och 25 i förordning 2015/2120 anges följande:

”(21) I [förordning nr 531/2012 i dess ursprungliga lydelse] fastställs det politiska målet att skillnaden mellan roamingtaxor och nationella taxor bör närma sig noll. Slutmålet att eliminera skillnaden mellan de nationella avgifterna och roamingavgifterna kan dock inte uppnås på ett hållbart sätt med den nivå på grossistavgifter som observerats. I denna förordning fastställs därför att tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet bör avskaffas från och med den 15 juni 2017, förutsatt att de aktuella problem som observerats i grossistledet på roamingmarknaderna har åtgärdats. I detta avseende bör [Europeiska] kommissionen genomföra en översyn av grossistledet på roamingmarknaden och lägga fram ett lagstiftningsförslag på grundval av resultatet av den översynen.

…

(25) För att säkerställa en smidig övergång från förordning [nr 531/2012 i dess ursprungliga lydelse] till avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet bör en övergångsperiod införas genom denna förordning, under vilken roamingleverantörerna bör ha möjlighet att ta ut en tilläggsavgift för de reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls. Denna övergångsordning är tänkt att utgöra en förberedelse för den kommande grundläggande förändringen genom att införliva roaming på unionsnivå som en integrerad del av de nationella avgiftsplaner som tillhandahålls på de olika nationella marknaderna. Övergångsordningens utgångspunkt bör därför vara de nationella slutkundspriser i respektive land som kan bli föremål för en tilläggsavgift som inte är större än den maximala roamingavgift i grossistledet som tillämpas under den period som närmast föregår övergångsperioden. Genom en sådan övergångsordning bör avsevärda prissänkningar också kunna säkerställas för kunderna från och med den dag då denna förordning börjar gälla och den bör inte, när tilläggsavgiften läggs till det nationella slutkundspriset, under några omständigheter leda till ett roamingpris i slutkundsledet som är högre än den högsta reglerade slutkundsroamingavgift i slutkundsledet som tillämpas under den period som närmast föregår övergångsperioden.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

11 Telefónica Germany är en leverantör av telekommunikationstjänster som bland annat erbjuder mobila kommunikationstjänster under namnet O2.

12 Till följd av antagandet av förordning 2015/2120 offentliggjorde O2 på sin webbplats – www.o2online.de – information om villkoren för övergången till den nya reglerade roamingtaxan på unionsnivå, vilken i princip motsvarade tjänsten ”Roam like at home” (roaming som hemma (RLAH)). Under fliken ”Allmänna upplysningar” på denna webbplats anges följande:

”Alla O2:s kunder kan från och med den 22 maj 2017 övergå till den reglerade EU-roamingtaxan via sms. Vi ber dig därför att skicka ett sms med angivelsen ’JA’ till 65544. Du övergår då automatiskt till den reglerade taxan. När bytet har skett kommer du att få en bekräftelse via sms.”

13 Följande framgår av fliken med rubriken ”Hur gör man för att omfattas av den reglerade EU-roamingtaxan?” på nämnda webbplats:

”Du kan i princip när som helst övergå till den nya reglerade EU-roamingtaxan med hjälp av O2:s [it-]applikation. Alla O2:s kunder kan från och med den 22 maj 2017 även övergå till den reglerade EU-roamingtaxan via sms. Vi ber dig därför att skicka ett sms med angivelsen ’JA’ till 65544. Du övergår då automatiskt till den reglerade taxan. När bytet har skett kommer du att få en bekräftelse via sms.

Om du redan omfattas av en reglerad EU-roamingtaxa (även kallad ’Roaming Basic’ [baspaketet för roamingtjänster] eller av ’Weltzonenpack’ [hela världen-paketet], se ’Mobiles Internet Ausland’ [mobilt internet utomlands]), kommer övergången att ske senast den 15 juni 2017 utan att du behöver göra något. Din nuvarande reglerade roamingtaxa kommer då automatiskt att ersättas av den nya reglerade EU-roamingtaxan, vilket innebär att de nationella villkor som gäller för din taxa (för samtal, sms och data) från och med den 15 juni 2017 även gäller i andra [EU-]medlemsstater.”

14 Bundesverband anser att villkoren för övergång till den nya reglerade roamingtaxan, såsom dessa anges på O2:s webbplats kräver att O2:s kunder, som före den 15 juni 2017 omfattades av en annan taxa än den reglerade roamingtaxan (nedan kallad den andra taxan eller den alternativa taxan) avger en särskild förklaring, genom att de skickar ett sms och/eller med hjälp av O2:s it-applikation, till O2 för att de ska kunna omfattas av fördelarna med den nya reglerade roamingtaxan och i synnerhet roaming som hemma (RLAH). Bundesverband som anser att denna praxis i synnerhet åsidosätter artikel 6a och 6e.3 i förordning nr 531/2012 väckte därför talan vid den hänskjutande domstolen, det vill säga Landgericht München I (Regionala domstolen München I) och yrkade att denna praxis skulle förbjudas.

15 Bundesverband har inom ramen för denna talan gjort gällande att enligt dessa bestämmelser borde roaming som hemma (RLAH) automatiskt ha tillämpats på samtliga konsumenter från och med den dag då förordningen trädde i kraft, det vill säga den 15 juni 2017. O2 är således skyldigt att se till att alla dess kunder automatiskt omfattas av roaming som hemma (RLAH), oavsett om de tidigare valt den alternativa taxan eller ej. O2 kan följaktligen inte kräva att de kunder som omfattas av den andra taxan ska ge uttryck för sin vilja att byta taxa för att omfattas av roaming som hemma (RLAH).

16 Telefónica Germany har å sin sida gjort gällande att det vid tillämpningen av förordning nr 531/2012 ska göras åtskillnad mellan två typer av roamingtaxor, nämligen den reglerade taxan och den så kallade alternativa taxan. Den reglerade taxan är en standardtaxa som i princip inte kan bli föremål för någon höjning i förhållande till den nationella slutkundstaxan, medan det i samband med den alternativa taxan kan föreskrivas villkor som avviker från villkoren för den nationella slutkundstaxan. Enligt Telefónica Germany krävdes enligt denna förordning att de kunder som redan omfattades av den reglerade taxan före den 15 juni 2017 automatiskt skulle omfattas av roaming som hemma (RLAH). Enligt artikel 6e.3 i samma förordning är skyldigheten att automatiskt övergå till roaming som hemma (RLAH) däremot inte tillämplig på de kunder som den 15 juni 2017 omfattades av den alternativa taxan.

17 Den hänskjutande domstolen anser att frågan huruvida den nya reglerade roamingtaxan från och med den 15 juni 2017 automatiskt skulle tillämpas på alla kunder är avgörande för utgången i det nationella målet, särskilt som O2 inte ens efter fristen den 15 juni 2017 lät samtliga kunder, som omfattades av den alternativa taxan, omfattas av den taxan.

18 Mot denna bakgrund beslutade Landgericht München I (Regionala domstolen München I) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 6a och 6e.3 i förordning (EU) nr 531/2012 tolkas så, att mobilkommunikationsleverantörer senast den 15 juni 2017 ska se till att den reglerade taxan enligt artikel 6a i förordning nr 531/2012 automatiskt gäller alla kunder, oavsett om kunderna hittills omfattades av en reglerad taxa eller en särskild, så kallad alternativ roamingtaxa?”

Prövning av tolkningsfrågan

19 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida artikel 6a och artikel 6e.3 i förordning nr 531/2012 ska tolkas så, att den nya reglerade roamingtaxan som avses i artikel 6a i förordningen automatiskt, med verkan från och med den 15 juni 2017, ska tillämpas, inte bara på kunder som redan omfattades av en reglerad roamingtaxa, utan även på kunder som fram till detta datum hade valt en annan taxa.

20 För att besvara denna fråga ska det erinras om att enligt fast rättspraxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (se, bland annat, dom av den 3 oktober 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland m.fl., C-197/18, EU:C:2019:824, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

21 För det första framgår det av ordalydelsen i artikel 6a i förordning nr 531/2012 att övergången till roaming som hemma (RLAH)-taxan skulle ske generellt från och med den 15 juni 2017 för ”roamingkunder i någon medlemsstat”, utan att denna bestämmelse innehåller några undantag eller förbehåll som är knutna till dessa ”roamingkunder” eller, i än mindre grad, förbehåll som är knutna till frågan huruvida dessa kunder fram till dess redan omfattades av en annan taxa. De enda förbehåll som görs i artikel 6a i förordning nr 531/2012 följer nämligen av artikel 6b, som har rubriken ”Skälig användning”, och av artikel 6c, med rubriken ”Hållbart avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet”, i förordningen, i vilka den ram inom vilken roamingleverantörer kan tillämpa en policy för skälig användning av roaming som hemma (RLAH)-taxan respektive, i undantagsfall, en tilläggsavgift, definieras.

22 Vidare bekräftas den automatiska karaktären av övergången till den reglerade roamingtaxan i förhållande till samtliga kunder av ordalydelsen i artikel 6e.3 i förordning nr 531/2012.

23 Det första stycket i denna bestämmelse ger nämligen roamingleverantörerna möjlighet att ”erbjuda” och roamingkunder kan ”aktivt välja” en ”annan roamingtaxa än som fastställts i enlighet med artiklarna 6a, 6b och 6c … [som] de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts.” Genom artikel 6e.3 i förordning nr 531/2012 har det således införts ett undantagssystem (opt-out), enligt vilket en kund som inte önskar omfattas av roaming som hemma (RLAH) uttryckligen måste ge uttryck för detta. Denna tolkning bekräftas dessutom av den sista meningen i det första stycket i denna bestämmelse, där följande föreskrivs: ”Roamingleverantören ska påminna dessa roamingkunder om vilka roamingfördelar som de [om de skulle välja en annan roamingtaxa än som fastställts i enlighet med artiklarna 6a, 6b och 6c i förordningen] skulle gå miste om”. I samma bestämmelse fastställs för övrigt inte någon tidsmässig ram för dess tillämpning, vilket gör det möjligt att därav dra slutsatsen att ett sådant ”opt-out”-val kunde göras till och med före fristen den 15 juni 2017. För att kunna göra ett sådant val före detta datum och för att behålla en annan taxa efter detta datum, var

roamingleverantörerna således skyldiga att före detta datum kontakta de berörda kunderna för att fråga nom de ville behålla den andra taxan, genom att påminna dem om ”vilka roamingfördelar som de i [sådana] fall skulle gå miste om”. Enligt denna regel omfattades en kund, om denne svarade nekande eller inte svarade, automatiskt av roaming som hemma (RLAH)-taxan.

24 I artikel 6e.3 andra stycket i förordning nr 531/2012 bekräftas vidare att ”roamingleverantörer automatiskt [ska] tillämpa [den reglerade roamingtaxan] på alla befintliga och nya roamingkunder”. Den omständigheten att denna automatiska tillämpning avser ”alla kunder”, oavsett kundernas profil eller den taxa som fram till dess hade tillämpats på dem, är således otvetydig. Den inledande delen av meningen i andra stycket (”utan att det påverkar tillämpningen av första stycket”) syftar till att understryka att den andra taxan kan fortsätta att erbjudas även efter det att roaming som hemma (RLAH)-taxan trätt i kraft, förutsatt att villkoren i artikel 6e.3 första stycket är uppfyllda och särskilt att kunden ”aktivt [har valt]” den.

25 Vad för det andra gäller det sammanhang i vilket artikel 6a och artikel 6e.3 i förordning nr 531/2012 ingår, ska det påpekas att dessa bestämmelser infördes genom förordning 2015/2120 i syfte att avskaffa tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet inom unionen.

26 Såsom framgår av skäl 21 i förordning nr 2015/2120 konstaterade nämligen unionslagstiftaren att, med hänsyn till den nivå på grossistavgifter som observerats, kan eliminerandet av skillnaden mellan de nationella avgifterna och roamingavgifterna, som var slutmålet för förordning nr 531/2012 såsom anges i skäl 3 i den förordningen i dess ursprungliga lydelse, inte uppnås på ett hållbart sätt. Det beslutades därför att tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet skulle avskaffas från och med den 15 juni 2017.

27 Den automatiska karaktären av övergången till roaming som hemma (RLAH) framgår även av skäl 25 i förordning 2015/2120, i vilket det anges att en ”övergångsperiod [bör] införas genom denna förordning, under vilken roamingleverantörerna bör ha möjlighet att ta ut en tilläggsavgift …” utan att det däri varken hänvisas till den andra taxan eller ens anges att tillämpningen av roaming som hemma (RLAH) kan villkoras av att kunderna har gett en förklaring därom till leverantörerna.

28 Det ska i detta avseende konstateras att förordning nr 531/2012 i dess ursprungliga lydelse, visserligen syftade till att på unionsnivå fastställa den högsta slutkundsavgiften genom en reglerad taxa, den så kallade eurotaxan, och att det däri föreskrevs att denna taxa från och med den 1 juli 2012 automatiskt skulle tillämpas för alla existerande roamingkunder, med undantag av roamingkunder som redan hade gjort ett aktivt val av en annan roamingtaxa än vad de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts. Detta framgår av skälen 48 och 77 i förordning nr 531/2012 i dess ursprungliga lydelse samt, vad gäller ”eurotaxa för rösttelefoni” av artikel 8.2 och 8.3 i samma förordning, ”sms-eurotaxa ” av artikel 10.2 och 10.4 i denna förordning och när det gäller ”eurotaxa för dataroaming” av artikel 13.2 och 13.3 i samma förordning.

29 Alla dessa bestämmelser i den ursprungliga lydelsen av förordning nr 531/2012 om automatisk tillämpning av eurotaxan har emellertid inte bara upphävts, utan de hade dessutom en annan *ratio legis*, nämligen att kunden kunde omfattas av en annan taxa som var lägre än eurotaxan. Det hänvisas således bland annat i artikel 13.3 i förordning nr 531/2012 i dess ursprungliga lydelse till en ”taxa som är påvisbart lägre än eurotaxan för dataroaming”.

30 När det däremot gäller roaming som hemma (RLAH) är en prisskillnad mellan den andra roamingtaxan inom unionen och den reglerade roamingtaxan i princip utesluten.

31 Utan att utesluta att den automatiska övergången till roaming som hemma (RLAH), på grund av en eventuell omjustering av roamingavtalet, i vissa fall skulle kunna leda till att vissa fördelar som är kopplade till en kunds individuella behov dras in, är unionslagstiftarens avsikt att prioritera ett automatiskt införande av roaming som hemma (RLAH) i förhållande till alla kunder otvetydig.

32 För det tredje stöds denna tolkning av det mål som eftersträvas med förordning nr 531/2012, vilket, såsom framgår av artikel 1.2 och skäl 21 i förordning 2015/2120, är att ”uppnå en inre marknad för mobilkommunikationstjänster där det till slut inte finns någon differentiering mellan nationella taxor och roamingtaxor”. Även om den automatiska övergången till roaming som hemma (RLAH) för alla roamingkunder överensstämmer till fullo med det målet, skulle kravet på aktivering av roaming som hemma (RLAH) genom en uttrycklig viljeyttring (opt-in) däremot riskera att strida mot detta mål i situationer där den andra taxan förblir högre än den nationella taxan.

33 Det ska i detta hänseende understrykas att reglerna om opt-in och opt-out medför motsvarande olägenheter för kunderna, eftersom de innebär att kunderna uppmanas att gentemot roamingleverantören ge uttryck för sin vilja. Unionslagstiftaren ansåg emellertid att systemet för automatisk övergång till roaming som hemma (RLAH) var det system som på ett effektivare sätt, bland annat på grund av att tystnad i ett undantagssystem (opt-out) innebär ett godkännande av roaming som hemma (RLAH), gjorde det möjligt att uppnå det mål som eftersträvas med förordning nr 531/2012, nämligen att uppnå en inre marknad för mobilkommunikationstjänster där det inte finns någon differentiering mellan nationella taxor och roamingtaxor.

34 Mot denna bakgrund ska frågan besvaras enligt följande: Artikel 6a och artikel 6e.3 i förordning nr 531/2012 ska tolkas så, att roamingleverantörerna från och med den 15 juni 2017 var skyldiga att automatiskt tillämpa den reglerade roamingtaxan som bland annat avses i artikel 6a i förordningen på alla sina kunder, oavsett om kunderna tidigare hade valt en reglerad roamingtaxa eller en annan taxa, om de inte före fristen den 15 juni 2017 uttryckligen hade valt att omfattas av en sådan annan taxa i enlighet med det förfarande som föreskrivs i detta hänseende i artikel 6e.3 första stycket i den förordningen.

Rättegångskostnader

35 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 6a och artikel 6e.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 ska tolkas så, att roamingleverantörerna från och med den 15 juni 2017 var skyldiga att automatiskt tillämpa den reglerade roamingtaxan som bland annat avses i artikel 6a i förordningen på alla sina kunder, oavsett om kunderna tidigare hade valt en reglerad roamingtaxa eller en annan taxa, om de inte före fristen den 15 juni 2017 uttryckligen hade valt att omfattas av en sådan annan taxa i enlighet med det förfarande som föreskrivs i detta hänseende i artikel 6e.3 första stycket i den förordningen.

Underskrifter